

Linköpings universitet
Rektor

Juridiska avdelningen
Christian Sjöstrand
BESLUT

2005-12-08
Reg.nr 31-1733-05

Anmälan angående examinationsregler vid Hälsouniversitetet, Linköpings universitet

Anmälan

Consensus, Hälsouniversitetets studentkår, har anmält att Hälsouniversitetet inte följer högskoleförordningens regler om begränsning av antalet prov- och praktiktillfällen. Consensus har anfört bl.a. följande.

Hälsouniversitetet har begränsat antalet tentamenstillfällen till fem. Consensus har förståelse för att detta kan vara befogat vid examinationer som kräver patientmedverkan eller är av sådan karaktär att examinationen p.g.a. andra skäl är mycket kostsam. Det är dock omotiverat att begränsa antalet tillfällen på ekonomiskt sparsamma examinationer såsom salskrivningar. Syftet med högskoleförordningens bestämmelse är att kunna begränsa kostsamma examinationer.

Hälsouniversitetet följer vidare inte högskoleförordningens bestämmelse eftersom en anmälan till examination räknas som genomgången examination.

Utredning

Högskoleverkets remiss till Linköpings universitet

Högskoleverket har remitterat Consensus anmälan till rektor för Linköpings universitet. Högskoleverket anförde följande.

Mot bakgrund av regeringens och riksdagens uttalanden om när begränsningar av antalet prov kan komma i fråga, vill Högskoleverket att Linköpings universitet för varje program anger varför begränsningar behövs. Om anledningen är programmets resurser skall en redogörelse ges för vilka resurser/medel det gäller.

Hälsouniversitetet har bestämt att en anmälan till tentamen skall räknas som ett examinationstillfälle. 6 kap. 11 a § högskoleförordningen reglerar begränsningar av ”det antal tillfällen som en student får genomgå prov för att få godkänt resultat”. Studenterna skall alltså ha genomgått prov. En student som har anmält sig till ett prov men inte deltagit i provet kan inte anses ha genomgått prov. Hälsouniversitetets regel strider därför mot högskoleförordningens regel.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 2

Hälsouniversitetet har även bestämt att en ny examinerator får utses efter tre underkända tentamina. Högskoleförordningen ger dock studenterna rätt till en annan examinerator efter två underkända prov. Hälsouniversitetet kan inte ha en regel som inskränker den rätt som studenterna har enligt högskoleförordningen.

Högskoleverket anmodar Linköpings universitet att redogöra för vilka åtgärder universitetet avser att vidta med anledning av verkets ställningstaganden.

Linköpings universitets svar

Linköpings universitet har yttrat sig genom chefsjuristen Göran Hessling som har anfört i huvudsak följande.

Linköpings universitet har infortrat ett yttrande från Hälsouniversitetet. Yttrandet utgör en redogörelse för Linköpings universitets uppfattning i ärendet, utom med avseende på vad som anförs rörande frågan om anmälan till examination i sig skall likställas med genomfört provtillfälle. Föreskrifterna i 6 kap. 11 a § högskoleförordningen kan enligt universitetets uppfattning inte tolkas på annat sätt än Högskoleverket hävdade i sin remiss. Hälsouniversitetet har i sitt yttrande anfört argument för sitt vidhållande av att en anmälan till examination, under förutsättning av att avanmälan inte inkommer i rätt tid, skall likställas med genomfört prov. Dagens finansiella situation för lärosätena understryker vikten av att Högskoleverkets uppmärksamhet på frågor rörande studenternas rättssäkerhet kan förenas med ett aktivt engagemang för ett bibehållet och utvecklat kvalitetsarbete. Med den tolkning av gällande föreskrifter i högskoleförordningen som Linköpings universitet och Högskoleverket är överens om återstår frågan på vilket sätt berörda program kan nedbringa antalet tentamensanmälningar som inte leder till påbörjade och genomförda prov utan att några formella skyldigheter kan föreskrivas. Genom information och vädjanden om aktivt engagemang från studenternas sida kan Hälsouniversitetet i någon mån säkert påverka situationen. Det är dock en brist att ett lärosäte i uppenbara fall är förhindrad att vidta förhållandevis enkla och för den enskilde studenten fullt begripliga och hanterbara åtgärder för att uthålligt slå vakt om väsentliga inslag i utbildningen.

Sammanfattningsvis medför denna redogörelse att Linköpings universitet även fortsättningsvis begränsar antalet examinationstillfällen på förekommande kurser inom läkar-, sjuksköterske-, sjukgymnast-, arbetsterapeut, logoped- och medicinsk biologiprogrammen samt den forskarförberedande biomedicinska utbildningen.

Hälsouniversitetets yttrande

Hälsouniversitetet har anfört i huvudsak följande.

Begränsningar av antalet tentamenstillfällen

Motivet för att begränsa antalet examinationstillfällen är att Hälsouniversitetet använder termins- och stadiexamination. Examinationerna är vanligen omfattande och skall mäta studenternas förmåga att se sammanhang och lösa problem, integrera olika ämnesområden, integrera teori och praktik/klinik,

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 3

kommunikationsförmåga etc. Dessa examinationer är resurskrävande och kräver omfattande förberedelser från kursledningens sida där bl.a. patienter kallas in för att medverka vid examinationstillfällen. Flertalet av Hälsouniversitetets utbildningar leder till yrkesexamina, vilket innebär att en bedömning skall göras beträffande studentens förmåga att utöva det yrke som utbildningen leder fram till. Stödåtgärder erbjuds studenten när han eller hon inte klarat det första omtentamenstillfället. Om en student trots stödåtgärder och fem examinationstillfällen inte uppnått godkänt resultat är det fråga om studenten har möjlighet att uppnå den kompetens som krävs för yrket och över huvud taget är lämplig för detta.

Samtliga programstudierektorer har tillfrågats om huruvida en begränsning av antalet examinationstillfällen fortfarande är nödvändig och, om så är fallet, motiveringen till det. Av Hälsouniversitetets elva program anser företrädare för sju program att det finns behov av sådana begränsningar: läkar-, sjuksköterske-, sjukgymnast-, arbetsterapeut-, logoped-, medicinsk biologiutbildning samt forskarförberedande biomedicinsk utbildning. Begränsningar behövs inte för kandidatprogrammet i folkhälsa, magisterprogrammet i folkhälsa, socionomprogrammet och receptarieutbildningen.

Hälsouniversitetet framhåller att det antal studenter som inte klarat godkänd examination efter fem tillfällen under perioden 2003 – maj 2005 var tolv och beträffande dessa beslutade fakultetsnämnden att tio skulle få genomföra ytterligare ett tillfälle. De studenter som använder fem examinationstillfällen utan att få godkänt resultat har nästan undantagslöst betydande svårigheter inte bara på den aktuella examinationen, utan uppvisar ett flertal försök med underkänt resultat på övriga terminer där man deltagit i examinationer.

I redovisningarna från företrädarna för de olika utbildningarna anförs bl.a. följande.

Läkarutbildningen: Som regel examineras hela terminer på ett ämnesintegrerat sätt. Det finns därför en variation av examinationsmoment med skriftliga prov, muntliga prov samt prov av färdigheter. Med hänsyn till examinationernas uppläggning och lärarinsatser bedöms att de tankar om begränsning av antalet tillfällen som kom till uttryck i departementet och utbildningsutskottet 1992/93 bör tillämpas.

Sjuksköterskeutbildningen: Examinationerna, som kan vara verksamhetsförlagda, med syfte att mäta studentens förmåga att se sammanhang och lösa problem, integrera olika ämnesområden, integrera teori och klinik, kommunikationsförmåga etc. är både omfattande och resurskrävande. En annan form av examination utgörs av en rent teoretisk examination, som till sin omfattning oftast innefattas av minst 10 poängs studier. Dessa examinationer är resurskrävande både vad gäller utformning och bedömning.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 4

Sjukgymnastutbildningen: Ett stort antal examinationer bygger på att studenterna bildar grupper, fungerar som "patienter" åt varandra etc. Även "riktiga" patienter medverkar ofta vid examinationerna. En stor del av programmet utgörs av klinisk praktik. Sjukgymnastikens praktik och teori integreras och är en förutsättning för varandra.

Arbets terapeututbildningen: Inom problembaserat lärande (PBL) är examinationen en tydlig och integrerad del av utbildningen. Examinationerna skall stämma överens med de arbetsformer som används vid respektive utbildning och de skall utgöra ett inlärningsstillfälle. Detta innebär att examinationerna är omfattande och resurskrävande med mycket förberedelser. Examinationerna sker i form av terminsexaminationer och ämnen examineras integrerat. Antalet salstentor är mycket begränsat och i stället används olika former av tentamina t.ex. grupptentamen med individuell bedömning, men också individuella tentamina, både skriftliga och muntliga. Dessa examinationer kräver stora lärarresurser, men bedöms vara viktiga då inte bara faktakunskaper bedöms utan även sociala och kommunikativa färdigheter, empati, kunskap och självinsikt om sin personliga utveckling.

Logopedutbildningen: Examinationerna på logopedutbildningen är ofta mycket resurskrävande och involverar både muntliga och skriftliga moment. Flera examinationer är s.k. stationstentor med två lärare per station och upp till fyra stationer à 1,5 timmar. Det innebär att tentamen tar hela dagen inklusive ett kollegium i direkt anslutning. Kostnaderna för utbildningarna att planera och genomföra dessa examinationer är stora.

Utbildningen i medicinsk biologi: Examinationerna på magisterprogrammet i medicinsk biologi utgör en viktig och integrerad del i utbildningsinnehållet på kurserna inom utbildningen. Normalt examineras terminslånga kurser vid tentamenstillfället. Examinationerna består oftast av flera moment, inkluderande skriftliga, muntliga och praktiska moment. Examinationen kan således pågå under en hel vecka. Betydande resurser i form av tid och lärarkraft läggs således på examinationsmomentet.

Biomedicinska forskarskolan: Biomedicinska forskarskolan är en ettårig forskningsförberedande utbildning som har till syfte att överbrygga övergången från grundutbildning till forskarutbildning. Med hänsyn till att Biomedicinska forskarskolan är en kort utbildning och de flesta studenter efter denna går direkt in i forskarutbildning, känns det angeläget att studenterna i möjligaste mån genomför sina examinationer under eller i nära anslutning till forskarskoleåret. En begränsning till fem examinationstillfällen är därmed rimlig, eftersom varje ordinarie examination erbjuds två gånger per år och att de ytterligare tre examinationstillfällen som erbjuds därutöver, är maximalt vad forskarskolans resurser tillåter.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 5

Anmälan till prov

Skälet till att Hälsouniversitetet beslutat att anmälan till examination utan att avanmälan gjorts skall räknas som ett examinationstillfälle, är att de examinationsformer som Hälsouniversitetet tillämpar blir resurskrävande i ännu högre grad om antalet studenter som kommer att delta i examinationen förblir okänt intill examinationens start.

All anmälan till examinationer sker elektroniskt genom Linköpings universitets studentportal. Hälsouniversitetets regler ger således studenten möjlighet att på ett mycket enkelt sätt fram till examinationen göra en avanmälan. Reglerna innebär också att för den student som kan åberopa force majeure, t.ex. egen eller nära anhörigs sjukdom, leder en avanmälan inte till att något examinationstillfälle förbrukas.

Mot Högskoleverkets tolkning av 6 kap. 11 a § högskoleförordningen står verksförordningens krav enligt 7 § på effektivitet och sparsamhet med skattebetalarnas medel. Redan i dag sker på vissa examinationer anmälningar som med 30 – 40 procent kan överstiga det antal studenter som sedan deltar i den aktuella examinationen. Med det regelverk som finns i dag underlåter dock endast enstaka studenter vid varje examinationstillfälle att göra en avanmälan för examinationstillfället. Det finns stor risk att ett borttagande av regeln leder till ett förändrat beteende. Detta skulle tvinga Hälsouniversitetet att planera för att examinationsmomenten skall kunna genomföras med betydligt fler studenter än de som faktiskt finns på den aktuella kursen. Detta kommer att leda till att Hälsouniversitetet måste överge de nuvarande mer resurskrävande examinationsformerna och övergå till examinationsformer av typen multiple choice, som är mer okänsliga för variationer i antalet studenter som till slut verkligen deltar i examinationerna. Det är svårt att inte se detta som en risk för sänkt kvalitet.

Hälsouniversitetet hoppas, om Högskoleverket vidhåller sin bedömning, att studenterna kommer att inse de problem som utebliven avanmälan till en examination kommer att leda till. Ju mer resurser som måste läggas på förebyggbar ineffektivitet i examinationssystemet, desto mindre av Hälsouniversitetets grundutbildningsmedel står till förfogande för andra utbildningsaktiviteter.

Byte av examiner

Det är i det elektroniska regelverket Högskoleverket har påträffat att byte av examiner får ske först efter tre underkända tentamina. Det elektroniska regelverket har släpat efter i uppdateringen beroende på att ett omfattande översynsarbete har genomförts av Hälsouniversitetets studieadministrativa regler som helhet under slutet av 2004 – början av 2005. Dessa nya regler, inklusive rättigheten att byta examiner efter två tentamenstillfällen, behandlades och tillstyrktes vid grundutbildningsrådets möte i april 2005 och beslutades av

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 6

fakultetsnämnden den 8 juni 2005. Hälsouniversitetet har ändrat lydelsen i det elektroniska nyhetsbrevet.

Anmälares svar

Consensus, Hälsouniversitets studentkår, har beretts tillfälle att yttra sig över universitetets svar och har anfört i huvudsak följande.

Consensus har förståelse för att en begränsning av antalet examinationstillfällen behövs vid praktiska, muntliga och kliniska examinationer vid Hälsouniversitetet, dvs. examinationer av mer kostsam art. Begränsningsregeln bör dock omgående tas bort för skriftliga salstentamina på samtliga Hälsouniversitetets utbildningar. Motiveringen för en begränsning har från Hälsouniversitetets sida varit att tentamina på Hälsouniversitetets utbildningar är resurskrävande och innebär omfattande förberedelser för kursledningen. Enligt en undersökning som studentkåren har gjort bör kostnaden för salstentamina på Hälsouniversitetets utbildningar vara densamma som för utbildningar på teknisk och filosofisk fakultet.

Consensus ifrågasätter Hälsouniversitetets påstående att överanmälningar sker till tentamen med 30 – 40 procent. Consensus hävdar utifrån statistik från Studentcentrum vid Linköpings universitet att andelen motsvarar 16,5 procent.

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 1 kap. 4 § andra stycket högskolelagen (1992:1434) skall de tillgängliga resurserna utnyttjas effektivt för att hålla en hög kvalitet i verksamheten.

Enligt 6 kap. 6 § högskoleförordningen (1993:100) skall det för kurs inom grundläggande högskoleutbildning finnas en kursplan. Enligt 7 § 10 samma kapitel skall i kursplanen anges om antalet tillfällen för prov eller praktik- eller motsvarande utbildningsperioder för att bli godkänd är begränsat.

Enligt 6 kap. 11 a § högskoleförordningen gäller följande.

Om en högskola begränsar det antal tillfällen som en student får genomgå prov för att få godkänt resultat på en kurs eller del av en kurs, skall antalet tillfällen bestämmas till minst fem. Om godkänt resultat på en kurs eller del av en kurs förutsätter att studenten genomgått praktik eller motsvarande utbildning med godkänt resultat, skall antalet praktik- eller motsvarande utbildningsperioder bestämmas till minst två.

Enligt 11 b § samma kapitel har en student, som utan godkänt resultat har genomgått två prov för en kurs eller en del av en kurs, rätt att få en annan examinator utsedd, om inte särskilda skäl talar mot det.

Förarbetsuttalanden

Frågan om begränsning av antalet provtillfällen togs upp i förarbetena till 1993 års universitets- och högskolereform.

I promemorian Fria universitet och högskolor (Ds 1992:1, s.23) anfördes följande.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 7

För närvarande finns inga begränsningar i studentens rätt att genomgå förnyat prov för att få godkänt betyg. Det bör dock vara möjligt för de lokala högskolemyndigheterna att i kursplan föreskriva om en sådan begränsning. I förslaget till ny högskoleförordning ... har intagits bestämmelser om att föreskrift får ges om att en student inte får genomgå förnyat prov mer än högst fyra gånger. En sådan bestämmelse är främst avsedd för att förhindra att en student genom upprepade misslyckade prov tar orimligt stora resurser i anspråk.

I propositionen Frihet för kvalitet (prop. 1992/93:1 s. 43–44) anförde departementschefen följande med anledning av förslaget i promemorian.

För närvarande finns inga begränsningar i studentens rätt att genomgå förnyat prov för att få godkänt betyg. I promemorian anfördes att det borde vara möjligt för de lokala högskolemyndigheterna att i kursplan föreskriva om en sådan begränsning. I promemorians förslag till ny högskoleförordning har därför intagits bestämmelser om att föreskrift fick ges om att en student inte skulle få genomgå förnyat prov mer än högst fyra gånger, dvs. maximalt fem provtillfällen.

— — —

Denna föreslagna möjlighet har orsakat delade meningar i remissopinionen där främst SACO, TCO, SFS, enskilda studentkårer och enskilda studenter vänder sig mot förslaget. Universiteten och högskolorna är däremot i de flesta fall positiva till förslaget och en del vill ha utökade möjligheter att begränsa studenternas rätt att upprepade gånger genomgå praktik etc. Några av universiteten anser att den här typen av beslut borde kunna fattas av dem själva utan särskild reglering i förordningen. För egen del vill jag framhålla att syftet med den föreslagna bestämmelsen var att göra det möjligt för ett universitet eller en högskola att begränsa antalet provtillfällen – både tentamenstillfällen och praktik – i de fall en obegränsad rätt skulle leda till orimligt resursslöseri. Jag har – efter att noga ha övervägt de olika argumenten – kommit fram till att det bör vara möjligt för varje universitet och högskola att själv fatta beslut om eventuella begränsningar i rätten att genomgå tentamina och genomföra praktikperioder. Grunden för sådana beslut kan sökas i högskolelagens krav på effektivt resursutnyttjande. Jag anser därför inte att det är nödvändigt att införa en bestämmelse i förordningen för att universitet och högskolor skall ha den rätten. Jag utgår från att de beslutsorgan som har att ta ställning till sådana begränsningsförslag i sin bedömning väger in den typen av argument som bl.a. framförts av de fackliga organisationerna och studenterna

Utbildningsutskottet (bet. 1992/93:UbU3 s. 29) anförde följande med anledning av regeringens förslag.

De olika remissyttrandena till departementspromemorian Fria universitet och högskolor (Ds 1992:1) uppvisade en splittrad bild vad angår behovet av en begränsning av rätten att genomgå prov. Många anser instrumentet vara tveksamt för effektiviseringen av studierna. Andra förordar dock en begränsning av antalet provtillfällen. Sannolikt föreligger skillnader i synsätt mellan olika fakulteter och discipliner. Utskottet anser därför att möjligheten att begränsa antalet provtillfällen skall finnas men utgår samtidigt från att begränsningen endast kommer till användning där behovet är särskilt stort.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 8

Högskoleverkets bedömning*Begränsningar i antalet prov- och praktiktillfällen*

En student som har antagits till grundläggande högskoleutbildning har i princip rätt att delta i prov- och praktiktillfällen hur många gånger som helst. Lagstiftaren har dock anvisat en möjlighet att begränsa denna rätt. Den regel som finns i högskoleförordningen (6 kap. 11 a §) anger dock inte förutsättningarna för begränsningar utan endast hur många prov- och praktiktillfällen ett lärosäte minst får föreskriva om lärosätet för någon utbildning bestämmer att antalet tillfällen skall begränsas. I stället är det högskolelagens regel om effektivt resursutnyttjande som utgör grunden för högskolornas möjligheter att besluta om sådana begränsningar.

Grunden för möjligheten att begränsa antalet examinationstillfällen är alltså vilka resurser examinationen kräver. Företrädarna för de olika programmen vid Hälsouniversitetet har enligt Högskoleverkets mening i stort sett anfört goda generella skäl för varför begränsningar behövs på respektive program. Det räcker dock inte att göra denna bedömning per program utan bedömningen måste göras per kurs. Skälet till detta är att det enligt 6 kap. 7 § 10 högskoleförordningen skall anges i kursplanen för varje kurs om antalet examinationstillfällen är begränsat.

Linköpings universitet måste därför för varje kurs ta ställning till om begränsningar behövs och, om ett sådant behov finns, föreskriva detta i kursplanen. Ställningstagandena skall göras i samråd med studentrepresentanterna i enlighet med bestämmelserna i 3 kap. 9 § högskoleförordningen. Vid bedömningarna måste universitetet beakta lagstiftarens uttalanden om att begränsningar är möjliga i de fall en obegränsad rätt skulle leda till ett orimligt resursslöseri och att begränsningar endast skall komma till användning där behovet är särskilt stort. För några av de examinationsformer som förekommer på de aktuella programmen torde det vara svårt att hävda att det finns ett sådant särskilt stort behov. Med anledning av vad studentkåren anfört vill Högskoleverket särskilt framhålla att salskrivningar normalt inte kan anses så resurskrävande att begränsningar av antalet tentamenstillfällen behövs.

Anmälan till prov

I remissen till Linköpings universitet anförde Högskoleverket följande.

Hälsouniversitetet har bestämt att en anmälan till tentamen skall räknas som ett examinationstillfälle. 6 kap. 11 a § högskoleförordningen reglerar begränsningar av "det antal tillfällen som en student får genomgå prov för att få godkänt resultat". Studenterna skall alltså ha genomgått prov. En student som har anmält sig till ett prov men inte deltagit i provet kan inte anses ha genomgått prov. Hälsouniversitetets regel strider därför mot högskoleförordningens regel.

Linköpings universitet delar denna bedömning, men Hälsouniversitetet har argumenterat för behovet av en regel som anger att en anmälan till tentamen räknas som ett tentamenstillfälle om avanmälan inte görs.

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 9

Vad Hälsouniversitetet anfört pekar på en konflikt mellan studenternas rättssäkerhet och kravet på universitetet att utnyttja sina resurser effektivt. För att det förfarande som Hälsouniversitetet förespråkar skall vara möjligt, måste reglerna i högskoleförordningen ändras. Högskoleverket, som har som särskild uppgift att värna om studenternas rättssäkerhet, anser inte att det finns skäl att tillstyrka en sådan ändring. Uttömda möjligheter för en student som är antagen till ett program att examineras på en kurs, får så långtgående konsekvenser för studenten att reglerna enligt verkets mening måste vara formulerade så att studentens prestationer faktiskt bedöms det antal gånger som tillåts.

Högskoleverket utgår från att Hälsouniversitetets regel tas bort.

Byte av examinator

Den 1 januari 2005 trädde högskoleförordningens bestämmelse om byte av examinator efter två prov utan godkänt resultat i kraft. Hälsouniversitetet har anfört att det elektroniska regelverket släpat efter och att ändringar i regelverket beslutades av fakultetsnämnden den 8 juni 2005. Efter ändringen har den aktuella regeln följande lydelse (Studieadministrativa regler för Hälsouniversitetets utbildningar, avsnitt 9)

Ny examinator får utses efter två underkända tentamina.

Bestämmelsen i 6 kap. 11 b § högskoleförordningen har följande lydelse.

En student, som utan godkänt resultat har genomgått två prov för en kurs eller en del av en kurs, har rätt att få en annan examinator utsedd, om inte särskilda skäl talar mot det.

Linköpings universitet har inte rätt att besluta om regler som avviker från högskoleförordningens regler. Om högskoleförordningens regel över huvud taget skall nämnas i universitetets regler, måste den återges korrekt och kapitel och paragraf i högskoleförordningen anges. I annat fall vilseleder Hälsouniversitetet studenterna om vilka regler som gäller.

Om universitetets egna regler påverkas av ändringar av de nationella reglerna, måste universitetets ändringar av de egna reglerna sammanfalla i tid med tidpunkten för de nationella reglernas ikraftträdande. Det är inte tillåtet att dröja med ändringar på det sätt som Hälsouniversitetet gjort.

Sammanfattningsvis anser Högskoleverket

- att Linköpings universitet måste bestämma per kurs om begränsningar av antalet prov- och praktiktillfällen skall förekomma,
- att det inte finns anledning att ändra högskoleförordningens regler så att en utebliven avanmälan från en tentamen skall räknas som ett förbrukat tentamenstillfälle,

HÖGSKOLEVERKET

BESLUT

2005-12-08

Reg.nr 31-1733-05

Sid 10

- att Hälsouniversitetets studieadministrativa regler om att anmälan till tentamen skall räknas som ett tentamenstillfälle och om byte av examinator måste ändras.

Med dessa delvis kritiska besked avslutas ärendet.

På Högskoleverkets vägnar

Annica Lindblom
Chefsjurist

Christian Sjöstrand
Verksjurist

Kopia till Consensus - Hälsouniversitetets studentkår